

IN DE VOETSPOREN 'Ik was meteen verliefd op de Cherokee'

Charter schipper Jouke Lemmers kiest 'moderne klassieker'

Door Sanne van der Most

De milieuregels en veiligheidsvoorschriften vragen steeds meer van charter schippers. Reden voor Jouke Lemmers het roer om te gooien. Hoewel het leven op oude zeilschepen hem met de paplepel is ingegoten, koos hij voor een zeiljacht. De Cherokee is een 'moderne klassieker' zoals hij het zelf noemt.

Ik ben opgegroeid tussen de oude schepen. Mijn vader, Ton Lemmers, was scheepstimmerman en hoorde in de jaren '70 in Amsterdam bij de pioniers die aan de slag gingen met de bruine vloot. Als klein kind ging ik altijd met hem mee. Hij begon op de Noordvaarder. Daar ben ik op geboren. Dat was eigenlijk een woonschip, maar mijn vader wilde er weer een mast op en ermee zeilen. Dus dat deed hij. Die oude zeilschippers waren er toen ook nog. Daar haalde hij zijn informatie vandaan over hoe zoiets er precies uit moest zien en welke andere eisen eraan zijn verbonden. Dat vond hij zo leuk om te doen, dat hij daarna meerdere oude schepen opnieuw is gaan tuigen. En ik kreeg dat als kleine jongen allemaal mee.'

Naar Duitsland en Denemarken

'Ik vond het geweldig. Meehelpen en meevaren. In het begin gingen we altijd het IJsselmeer op. In 1984 kocht hij de klipper Stella Maris, die heeft hij nu nog. En daarmee gingen we op de Oostzee varen, naar Duitsland en Denemarken. Ik vond het zo leuk en avontuurlijk dat ik in mijn middelbare schooltijd ook ben gaan maten. Echt op heel grote schepen ook, onder meer de Dageraad. Ik was toen 14. Later kwam er een leeftijdsgrens en bleek ik te jong. Maar ik had in

'Vergroenen is goed, maar voor die paar keer dat ik op de motor vaar?'

de tussentijd wel veel geleerd. Eigenlijk ervoer ik toen dus al hoeveel last je van regelgeving kunt hebben. 'Natuurlijk begrijp ik waar het vandaan komt, maar het kan je ook flink belemmeren. Ik zag dat ook bij mijn vader. Die had altijd ontzettend veel plezier in het varen, maar alles wat met administratie te maken heeft en met regelgeving, vindt hij afschuwelijk. Dat er iemand bij hem aan boord komt en hem wel even gaat vertellen hoe het allemaal moet, terwijl 'ze er helemaal niks van begrijpen''.

Baas met 'people skills'

'Ik snap die weerstand. Maar toch vond ik het vak geweldig. Ik ben de Zeevaartschool gaan doen en ik wilde ook gaan charteren. Tegen het advies van mijn vader in overigens. Die vond dat ik er niet aan moest beginnen. Veel teveel gedoe en slecht te combineren met een gezin. 'In eerste instantie werd ik afgekeurd, omdat ik kleurenblind ben. Niet charteren dus en dan maar ergens anders aan de slag. Ik kwam op kantoor bij scheepsbouwer IHC. Dezelfde wereld, maar niet op het water. Op een gegeven moment werd ik bij mijn baas geroepen. Hij zei: "Jouke, volgens mij ben ik niet gelukkig." Hij gaf me drie maanden om na te denken. En als ik er uit was, dan moest ik daar ook voor gaan. Wat een superbaas eigenlijk hè? Eentje met echte people skills.

Dat kom je in de scheepvaart niet veel tegen. Maar hij gaf me die kans dus wel.'

Zeiljacht kopen

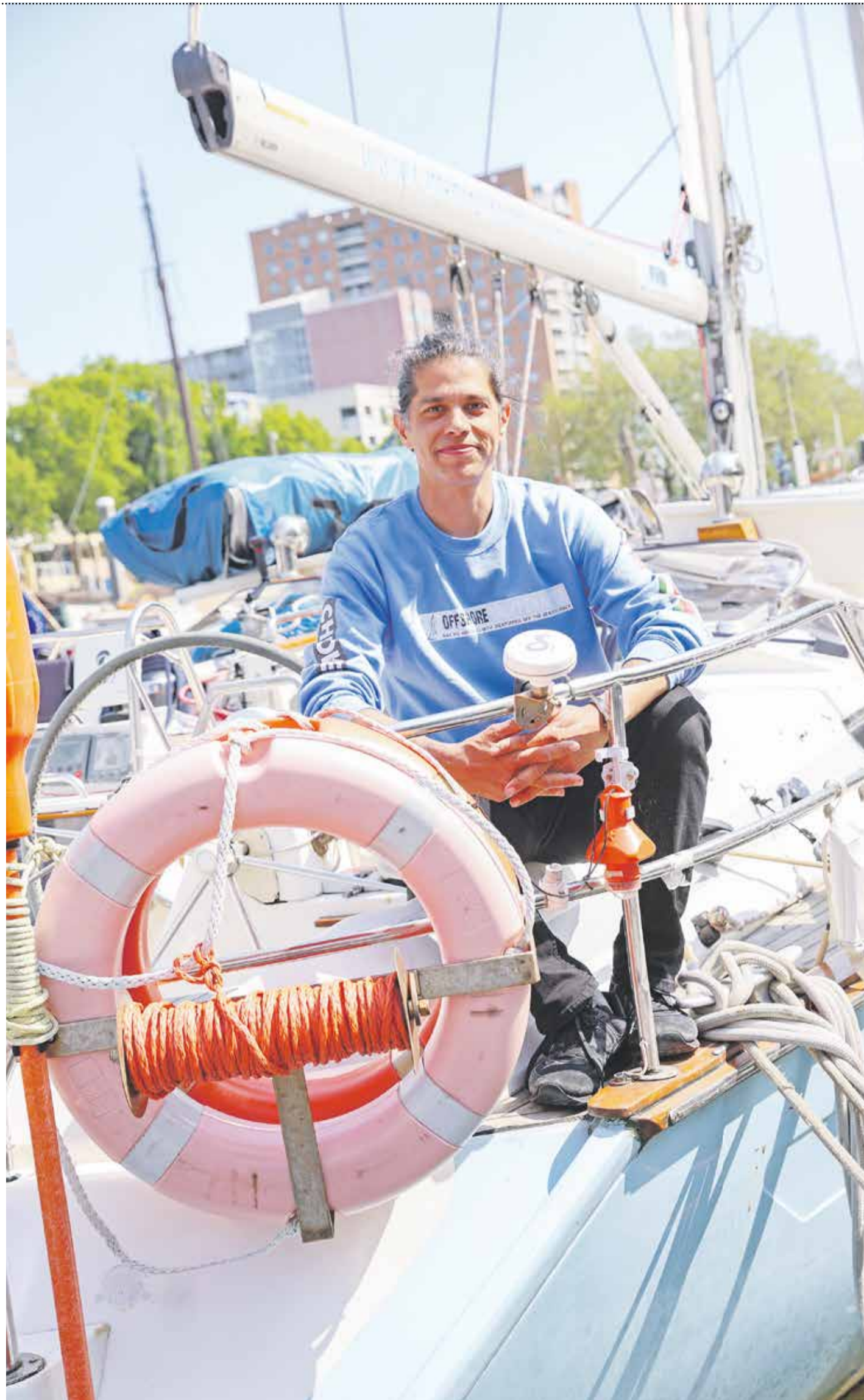
'Na lang denken, had ik besloten dat ik toch graag wilde varen. Met een andere test, van het Oogziekenhuis, ben ik uiteindelijk wel goedgekeurd voor mijn ogen. Mijn vrouw Laura was het gelukkig met me eens. Zij zag dat ik niet gelukkig werd van kantoorwerk. 'In Spanje hebben we dit schip gekocht, dat we zelf terugvoeren vanuit de Golf van Biskaje. Mijn vader vond het stiekem natuurlijk wel leuk dat ik in zijn voetsporen trad. Even hebben we overwogen of we de Stella Maris zouden overnemen. Maar dat vond ik toch te lastig in verband met alle regelgeving, waar hij

me juist altijd voor wilde behoeden. En aan de andere kant is de Stella Maris ook echt zijn kindje. Dat schip hoort echt zo bij hem. Samen met hem heb ik de boom uitgezocht waar hij de mast van heeft gemaakt.'

Hoger aan de wind

'Maar nu heb ik een eigen kindje. Ik was meteen verliefd op de Cherokee, die toen nog Leviathan heette. Op het mooie houten dek. En op de maat. Om de passagiers wat comfort te kunnen bieden, zocht ik een schip van minimaal 15 meter. Toen waren deze afmetingen nog niet in Nederland te krijgen. Ik heb dit schip zodanig verbouwd dat het ook echt helemaal mijn project is geworden. De boegschroef ging eruit om de zeileigenschappen te verbeteren. Drie wc's

Schipper Jouke Lemmers: 'Mijn vader begrijp ik nu wel hoor. Ook zijn bedenkingen en zijn zorgen rond de regelgeving. Ik zou bijvoorbeeld twee reddingsvlotten kwijt moeten op dit schip. Waar laat ik die?'

Kleurentest leek toekomst op zee onmogelijk te maken

Jouke en zijn stuurvrouw. Foto's Sanne van der Most

vond ik overdreven, dus een heb ik eruit gesloopt om een generator te kunnen plaatsen. En de grootste aanpassing is de tuigage. In de Golf van Biskaje hadden we tegenwind. Het was echt 24 uur afzien. Toen we de positie plotten bleek dat we ook totaal niet vooruit waren gekomen. Dus andere tuigage erop, twee voorzeilen en bakstagen en een andere stag met een dekbalk die ik zelf heb berekend. Nu kunnen we hoger aan de wind en kunnen we zwaar weer beter aan. 'We varen er hele seizoenen mee, met passagiers. Dus

'Na lang denken besloot ik toch te gaan varen'

dan moet je wel een beetje zelfvoorzienend zijn. Zo koken we bijvoorbeeld elektrisch. We hebben een windmolentje en twee zonnepanelen. Dat was 15 jaar geleden een grote stap. Nu zie je dat natuurlijk veel meer.'

Voornamelijk zeilen

'Mijn vader begrijp ik nu wel hoor. Ook zijn bedenkingen en zijn zorgen rond de regelgeving. Ik zou bijvoorbeeld twee reddingsvlotten kwijt moeten op dit schip. Waar laat ik die? 'Al met al is dat toch wel echt een droom die uitkwam. Al was het dan met wat vertraging. Inmiddels hebben we een dochtertje van zeven. Die vaart vrolijk mee. In de vakanties komt ze gezellig met mama aan boord en maken we mooie reizen. Dan noem ik haar altijd mijn co-schipper. Dat vindt ze geweldig.'

'Ik heb dit schip zodanig verbouwd dat het ook echt helemaal mijn project is geworden.'